

Сучасні умови вимагають підвищення активності інноваційних процесів та впровадження інноваційних технологій. З цією метою особливу увагу необхідно сконцентрувати на створенні передумов для інноваційного забезпечення, яке повинно передбачити механізми державно-приватного партнерства, розвитку системи інформаційної підтримки та підвищення ефективності функціонування саморегулюючих організацій в аграрній сфері [5].

Список використаних джерел:

1. Федулова Л.І. Інноваційна економіка: підручник / Л.І. Федулова. — К.: Либідь, 2006. — 480 с.
2. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи: навч. посібник / С.М. Ілляшенко. — Суми: Університетська книга, 2003. — С. 278.
3. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс] - <http://www.ukrstat.gov.ua/>
4. Штифаніч Р.В. Деякі аспекти впровадження інновацій на підприємствах АПК / [Електронний ресурс] - <http://surl.li/gjmwq>
5. Вернюк Н.О., Дяченко М.І. Регулювання інноваційного розвитку аграрного сектору України // Ефективна економіка - [Електронний ресурс] - http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/4_2021/98.pdf

УДК 330.341.1:358.512:338.432

Петренко О.П.

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри економічної теорії і економіки підприємства

Волчанова Х.М.

здобувач вищої освіти

Одеський державний аграрний університет

ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМИ ЗНИЖЕННЯ СОБІВАРТОСТІ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА

При сучасних темпах розвитку науково - технічного прогресу, як в Україні так і в усьому світі, змінюються напрямки діяльності сільського господарства. Виходу на новий рівень розвитку сприяють інновації та інноваційний розвиток, під яким розуміють впровадження результатів науково - технічних ідей, пошуку шляхів

скорочення витрат та підвищення ефективності діяльності сільськогосподарського підприємства. Саме, максимізація прибутку при зниженні витрат аграрного підприємства актуалізує тему дослідження.

На думку Горкавого В.К. та Літвінової К.О. «...перехід до переважно інтенсивного, ресурсозощадного типу економічного зростання пов'язаний перш за все з економією ресурсів і виробничих витрат, зниженням собівартості продукції [1, с.79].

Також слід відмітити думку деяких авторів, які наголошують, що перехід аграрних підприємств саме на ресурсозощадні технології дають змогу підприємствам підвищувати продуктивність галузі рослинництва, покращувати якість продукції, що в свою чергу не лише забезпечує можливість зменшення витрат на виробництво, а і виводить таке підприємство на новий рівень конкурентоспроможності. І саме інноваційна складова цьому сприяє [2, с. 180].

Розглядаючи економічну категорію «собівартість», слід зазначити, що до складових входять чинники об'єктивного та суб'єктивного характеру. Об'єктивні чинники собівартості: проведення агротехнічних засобів вчасно та якісно; управління організаційною діяльністю підприємства та ефективність її системи; рівень кваліфікації працівників та їх вмотивованість, продуктивність праці; функціональний стан основних засобів підприємства.

До суб'єктивних слід віднести: погодні умови та тенденції кліматичних змін; державна фіскальна і державна монетарна політика; ціна матеріально-технічних ресурсів на ринку та регулювання державою оплати праці.

Оптимізуючи складові собівартості, слід обрати той інноваційний напрямок, який максимально ефективно забезпечить розширене відтворення даної галузі та буде доцільним в застосуванні саме конкретним підприємством [3, с. 96].

Серед інноваційних заходів щодо підвищення ефективності виробництва слід виділити:

– використання регуляторів росту рослин. Регуляторами росту рослин називають природні фітогормони, завдяки яким можливо регулювати процеси розвитку рослин та їх росту, реалізація потенційних можливостей сорту;

– застосування азотних добрив, таких як безводний аміак. Це дає змогу підвищувати ефективність діяльності підприємства. Безводний аміак – це рідке азотне добриво, яке містить 82,5 % аміаку. Перевага даних добрив полягає в більш дешевшому виробництві, ніж добрива твердого сорту. Вартість азоту в рідкому вигляді аміаку в 1,5-2 рази нижча за вартості аміачної селітри.

– перспективним інноваційним рішенням для аграрних підприємств з метою точного планування врожайності, визначення дійсних посівних площ є використання ІТ- технологій.

Сьогодні близько 15% сільськогосподарських угідь покриті точними технологіями. Прості технологічні складники систем точного землеробства набули певного поширення, до них відносять :

- GPS – системи та GNSS – навігації;
- мобільні аксесуари для ведення контролю за посівами;
- дрони ;
- роботи та керована техніка, які використовуються окремо один від одного.

За допомогою ІТ – технологій можливе:

- зниження ризиків та адаптування до змін клімату;
- підвищення врожайності сільськогосподарських культур;
- своєчасне планування польових робіт;
- інтелектуальне внесення мінеральних добрив та засобів захисту рослин;

- зниження виробничих витрат за рахунок ефективного використання ресурсів підприємства.

Ефективністю ІТ- технологій є його правильне застосування, вплив на підвищення і якість роботи керівників та зниження витрат на інформатизацію, яка досягає оптимальну організацію проектування, створення та функціонування інформаційної системи у цілому.

Тому слід зазначити, що найбільш перспективним завданням є створення систем інформаційної підтримки аграрних підприємств на основі комп'ютерних та мобільних технологій.

Список використаних джерел:

1. Горкавий В.К., Літвінова К.О. Обліково-аналітичні аспекти управління собівартістю продукції. Вісник ХНАУ ім. В.В. Докучаєва. Серія „Економічні науки”. 2016. № 1. С.79-90

2. *Красноруцький О.О., Грищенко В.А., Барчан К.М. Організаційно-економічний інструментарій управління інноваційним розвитком аграрних підприємств рослинницького напрямку. URL: file:///C:/Documents%20and%20Settings/user/Рабочий%20стол/operaweb/Vkhdtusg_2017_185_23.pdf*

3. *Петренко О.П., Нестер Ю.В. Аналіз собівартості продукції рослинництва та шляхи її зниження. Аграрний вісник Причорномор'я: збірник наукових праць. Економічні науки. Одеса, 2018. Вип. 89. С. 92-99 URL: <http://lib.osau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/2632/1/13.pdf>*

УДК 658.2

Пилипенко С.М.,

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри управління та експертизи товарів

Васюнець М.-А. Є.

здобувач вищої освіти,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВА

Основні засоби України є національним надбанням. Раціональне їх використання створює передумови для зростання добробуту населення, успішного економічного та соціального розвитку, визначає ефективність діяльності будь-якого суб'єкта господарювання.

Обсяги виробництва товарів і послуг, кінцеві результати діяльності підприємства, його технічний рівень, умови праці значною мірою залежать від того, яка частина фінансових ресурсів вкладена в основні засоби. Хоча основною виробничою силою суспільства є кваліфіковані працівники, продуктивність їх праці залежить від озброєності їх найпередовішими і найефективнішими засобами праці – основними засобами.

Метою управління основними засобами підприємства є забезпечення максимально ефективного їх використання при мінімальних витратах на їх утримання та обслуговування. Для виявлення резервів підвищення ефективності використання основних засобів необхідно добре знати їх економічну природу й особливості